

תת"ע 9638/10/23 - יעקב וויס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9638-23-10 מדינת ישראל נ' וויס
תיק חיזוני: 50154812197

מספר בקשה: 3

לפני	כבוד השופטת מיכל שביט
մեջ	יעקב וויס
נגד	מדינת ישראל
մասին	

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "גזר דין של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון וגזר הדיון אם ניתן בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאיתר צבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".
2. ב"כ המבוקש, אשר הגיע בשם המבוקש את הבקשה להישפט, אינו מכחיש כי קיבל לידי זימון לדין אשר נקבע מלכתחילה ליום 27.11.23, כפי שעולה גם מסירור המסירה הסרוק בתיק במצורף לכתב האישום. עם זאת, בשל מצב החירום המיחד, אשר שרר במועד בו צפוי היה להתקיים הדיון, נדחה הדיון, על פי החלטת בית המשפט מיום 15.11.23, ליום 17.03.24. לטענת ב"כ המבוקש, עד למועד הגשת הבקשה הוא לא קיבל כל הזמנה /או הודעה בדבר מועד הדיון (נדחה). לדבריו, אישור המסירה המצורף לתגובה המשיבה, ממנו עולה לכואורה כי החלטת הדחיה נמסרה לידי המבוקש, לא הוצג ביום הדיון לבית המשפט וכל שהוצע לבית המשפט במועד זה הינו אישור מסירת הדוח לידי המבוקש ביום האירוע. בנוסף טען ב"כ המבוקש, כי הוועיל והבקשה להישפט הוגשה על ידו והזמין לדין המקורי נשלח אליו הרוי שאין לקבל זימון שלא נמסר לידי. עוד הוא מעלה טענות כנגד המסירה.
3. מעין בתיק עולה כי החלטת בית המשפט מיום 15.11.23, לדחית מועד הדיון ליום 17.03.24 בשל מצב החירום המיחד אשר שרר באותה העת, נשלחה למבוקש על ידי מזכירות בית המשפט ונמסרה לידי ביום 29.11.23. בהחלטה האמורה צוין במפורש כי על הנאשם להתייצב, שאם לא כן בית המשפט יהיה רשאי לדון אותו בהעדרו או שיוציא נגדו צו הבהאה.
4. במועד מתן ההחלטה הנ"ל, כמו גם במועד משלוחה למבוקש, לא הוגש לתיק יפו-כח. על כן המצאת

ההחלטה בידי המבוקש עצמו - בדין יסודה.

5. אישור המסירה מיום 29.11.23 נסרך על ידי המזיכרות לתיק בית המשפט (תחת מזכירות - הממצאות שבוצעו) ועמד לנגד עיני בית המשפט עת נשפט הנאשם בהעדרו ביום 17.03.24. על כן, לא נפלת כל שגגה בהצהרת התובע מאותו מועד כי "יש אישור מסירה".
6. עוד לציין, כי אישור המסירה, אשר נערכן על ידי עובד רשות הדואר, כולל את שמו ומענו של המבוקש, שמו של עובד רשות הדואר מבצע המסירה, מועד מדויק (תאריך ושעה) של ביצוע המסירה, פרטי מקבל המסירה (המבקש עצמו) וחתימתו. לא מצאתי כי נפל כל פגם באישור המסירה. עוד ראוי לציין, כי נטען הטוען שלא קיבל את הודעה נדרש להסביר כיצד התיעוד החסר לכואורה פגם ביכולתו להוכיח זאת (ר' בעניין זה עפ"ת 33310-04-23 אדרי ב' מדינת ישראל, 26.06.23, פורסם נבו). זאת המבוקש לא עשה.
7. מכל האמור לעיל, הגעתו לככל מסקנה כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התיעודו של המבוקש לדין במועד הנדחה.
8. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק בראע"פ 8427/84 מדינת ישראל ב' אמנהון סאלם (25.3.18) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, בmanshet בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענותו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבוקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. בכפיראה כללית לא די כדי להקים עילה של עיוות דין.
9. לזו את יש להוסיף, כי בגזר-הדין נגזר על המבוקש תשלום קנס בשיעור מקורי בלבד.
10. נוכח האמור לעיל ומשמצאת כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבוקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ד, 03 Mai 2024, בהעדר הצדדים.